

Domácí bohoslužby v 1. neděli po Velikonocích, 19. 4. 2020

Introit:

Hospodin s námi učinil veliké věci, radovali jsme se. Ž 126, 3

Pozdrav:

Milé sestry a bratři, vítám vás v těchto domácích bohoslužbách a zdravím vás apoštolským pozdravem. „Milost vám a pokoj od toho, kterýž je a který byl a který přichází.“ Zj 1, 4

Zazpívejme píseň 635, Tvá, Pane, láska

Biblický text, který nám dnes poslouží jako **základ kázání**, je zapsán ve 40. kapitole Izajášova proroctví, verších 25. až 31.

„Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?“ praví Svatý. „K výšině zvedněte zraky a hledte: Kdo stvořil toto všechno?“ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš Jákože, proč Izraeli mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídí mé právo“? Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Milé sestry, milí bratři!

Člověk je nejvíce unavený, když nevidí naději. Unavený ze života, když výhledy jsou beznadějně, unavený ze své cesty, když to nikam nevede, unavený z práce, když se neví, jestli k něčemu to namáhání je. To se pak moc radosti nedostavuje a vůle ochabuje. Zemdlenému chybí síla a bezmocnému dostatek odvahy. Člověk je jako v zajetí, hůř než ve vězení, protože vězeň zná datum konce svého věznění, zajatec neví, jestli se jeho stav někdy změní. Velmi dobře tomu rozumíme.

Judští jsou v závěru svého zajetí v Babylóně, ale to nemohou vědět. Je to už dlouhá doba a oni na konci sil, zvláště těch morálních. Vypadá to, že už je to navždy. A Pán Bůh na jejich modlitby neodpovídá nebo jeho moc na tu babylonských astrálních božstev nestačí. Jak jinak tomu rozumět, když jim

vládnou ti, kteří se modlí k bohům, jež jim přesvědčivě odpovídají v konstelaci hvězd. To je čitelné, i výsledek je zřejmý.

Je lákavé mít jednoduché odpovědi na svoje životní otázky. Mít jasná znamení pro svá rozhodování. Vidět, že přání vyslovená na modlitbách se plní. To by se jinak žilo než v zajetí. Člověk by měl moc k životu, k uskutečňování i dobrých záměrů. Víra by byla silná, láska odhodlaná. Ale také velmi pravděpodobně by se začal brzy chovat jako ten, kdo v zajetí drží – ostatní lidi i celé stvoření, protože má k tomu moc. Být ale stále v pocitu nezodpovězených životních otázek je nesnadné k unesení. Zvláště pak, když jsou z hlubin bytí vynášené na modlitbách k Bohu. Jsou-li však na modlitbách, pak asi nejde jinak než si na odpovědi počkat. Přece nedisponujeme Bohem a nechceme ho připodobnit k ničemu, co si umíme vymyslet a vytvořit sami, jako jsou schémata a modely, třeba z postavení hvězd a mnohé jiné tomu podobné. Úpíme-li ve své životní svízele k Bohu, voláme k tomu, který vytváří věci dříve, než my si je pojmenuje a uspořádáme do systému, abychom jim alespoň trochu rozuměli. Podle rady Hospodinovy: „Klidně k obloze zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno?“ Je-li modlitba rozhovorem, pak i Bůh se ptá. A ptá se tak, že umíme odpovědět lépe než na ty svoje otázky. Ve víře odpovídáme – stvořil to všechno ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny je volá jménem, nechybí mu ani jedna, má obrovskou sílu a úžasnou moc. To naše víra ví, nechejme na svých modlitbách klást i Pána Boha otázky, abychom se v odpovídání na ně lépe vyznali v těch svých. Jeho ptání je nejzvučněji slyšet ze slov Písem, a tam jsou i odpovědi na to naše. Ovšem aby zazněly v pravou chvíli do naší situace, na to se musí počkat, i tři dny nebo kolik je třeba, zrovna tak na to, až ten, jenž má obrovskou sílu a úžasnou moc naše věci uspořádá tak, že už nebudeme jako v zajetí, což je v Hospodinových odpovědích zaslíbené.

Druhá sbírka prorockých textů podepsaná Izajášovým jménem je potěšováním lidí. To je první pomoc pro ty, kdo nevidí východiska. A potěšování je dobrá strategie pro všechny, kdo chtějí druhým pomáhat. Protože tak to dělá i Bůh, ač se nám to tak ne vždy jeví. Je-li Bůh trestající, pak obrovským potěšením pro nás je, že naše utrpení není výsledkem chaotických sil a nikdy se nevymkne Bohu z kontroly. Rozhodující nejsou různé zraňující šípy zla, a že jich bylo a bude, nýbrž ten, jenž má obrovskou sílu a úžasnou moc, a ten má v úmyslu nás potěšovat, nikoli ubít. Toto smí slyšet všichni unavení zajatci. Naše cesta není určována náhodným souběhem událostí ani není přísným výsledkem okolností, či příčin a následků. Není Hospodinu skrytá. On ví, co prožíváme. Náš Bůh nepřehlídí naše právo ani nic z toho, na co má každý člověk právo. Na to se snadno zapomene, když to dlouho vypadá jinak. Pomůckou je připomenutí toho, co jsme slyšeli a co víme. Proto si s vděčností čteme bibli a na modlitbách nejenom prosíme, ale i děkujeme a nejenom na špatné, ale i na dobré vzpomínáme. Ve Skutcích apoštolských čteme, jak si osiřelí učedníci povídali o Ježíšovi a hle, vzkříšený Kristus byl mezi nimi. Tak to bývá a není to autosugesce. Je to potěšení v beznaději.

Bůh je nejenom věčný, stvořitel končin země, ale není ani zemdlený a znavený, aby nemohl být zemdleným a znaveným lidem blízkým Bohem naděje. Většinou

to hlava nebere, zvláště když věčný stvořitel země je na zemi, jako souputník těch na zemi, zcela solidární v tom, co žijí na zemi, včetně zemdení, únavy, úzkostí, nemoci i smrti. Právě proto mu naše cesta není skrytá. Jako by čekal s námi, abychom to svoje čekání na změnu údělu mohli unést. Je to jeho rozumnost a my ten paradox vystihnout nemůžeme. On nesleduje zachování svého statusu ani vytvořených obrazů o sobě, nýbrž vždy hledá způsoby, jak dát zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.

My býváme unavení a zemdení, jak staří, tak i mladí, potácíme se a klopýtáme, zvláště, když pro to svoje žití, pracování, milování, snění, churavění nevidíme naději dobrého vývoje a konce. Ale není to náš zpečetěný úděl, jenom normální lidská cesta, které je ovšem účastný také Bůh. A ti, kterým to nevadí, či dokonce jeho přítomnost vnímají jako nadějnou pro sebe, nabývají nové síly. Ne takové, jako mají jinoši, to už vědí, že ani taková nestačí. Netouží sentimentálně po svém mládí ani po době, která byla před touto epidemií, nevnímají to, co bylo, jako někým ukradené. Nová síla je pro ještě jiné žití, možná nevyzkoušené, tak jako je pro člověka nevyzkoušené vznášení se jako orel, nebo méně vzletný, ale stejně neznámý běh bez únavy, nebo i jenom obyčejné chození bez umdlení. Novou sílu nabývají ti, kdo skládají naději v Hospodina, svého souputníka a věčného Boha. S ním čekání na změnu údělu není ubíjející beznadějí. S ním se náš úděl začal měnit už tehdy, když se k naší cestě připojil. A jestli budeme ochotni se jen tak v nové síle vznášet, přestože pořád na zemi, a vydržíme tři dny, nebo tak nějak, čekat, přestože v bolestech nebo hrobě, určitě také uvidíme, jak ta změna dopadne. Už teď to není beznadějně, naopak, řekl bych, ač jsem také unavený v zajetí. Amen.

Modlitba:

Věčný a blízký Bože všech bezmocných a unavených, děkujeme, že se přidáváš k našemu putování. Děkujeme, že k nám mluvíš, že odpovídáš na naše modlitby a ptáš se nás, za koho tě máme. Rozhovor s tebou je naší orientací ve vlastních přáních a tužbách. Děkujeme ti za všechny tvé rady, které slyšíme z biblické zvěsti.

Žijeme v době mnohých otázek, na které neznáme odpovědi. Jsme v ohrožení nemoci, kterou neumí nikdo zastavit ani předvídat její vývoj. Proto voláme o tvou pomoc. Prosíme, veď hledání léku. Dej sílu k přečkání těm, kdo jsou nemocní. Zastav šíření té nákazy. A dej nám moudrost nalézt příčiny takových ohrožení. Ptej se nás a dej nám nalézt odpovědi, jestli je lidská civilizace v takové podobě v pořádku, jestli se máme snažit vrátit vše do stavu před ohrožením a čekat až se v globalizované společnosti objeví další podobná. Prosíme, veď a organizuj ty sám lidstvo a život na zemi.

Prosíme, ochraňuj ty, které milujeme, kteří jsou nám všelijak blízcí. Prosíme, ochraňuj všechny lidi. Prosíme, posilni unavené a pozvedej klesající na duchu, povzbuď netrpělivé a zoufalé. Prosíme, vstupuj do úzkostí a paniky těch, kdo

takto trpí, a upokoj rozbouřená nitra. Ved' děti a za ruku drž seniory. Svěřujeme ti svůj svět a všechn život, pro který je tvá láskyplná přítomnost nadějí. Amen.

Modlitba Páně:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Poslání:

Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil. Galatským 3, 29

Požehnání:

Hospodin slyší náš hlas, naše prosby. Amen. Ž 116, 1

Zazpívejme píseň 190, V své rozličné úzkosti